

manglede de fornødne Skadver m. m. for dette nye Vaabens Betsning.

Forsørigt henledes Opmærksomheden paa, at man i betydeligt Omfang har tiltraadt Forslaget om forstærkede overordnede Kommandoer saavel for Artilleriet som for Fodfolket. Naar Krigsministeren iaar, for at bevare den nuværende Tjenestegang, har foreslaaet Fodfolket inddelt i 7 Regimenter a 4 Batailloner, da vil en saadan Formation neppe fra ret mange Sider finde Tilslutning, medens Flertallets Forslag, der bibeholder 2 Brigader og Regimenter paa 3 Batailloner, utvivlsomt maa erkjendes for i taktisk Henseende at være ikke lidet stærkere; i visse Tilfælde vil endog et Regiment paa 3 Batailloner kunne udrette ligesaa meget som et Regiment paa 4. Følge Regjeringsforslaget er Sømineafdelingen udsøndret af Ingenieurkorpsen og henlagt under Søværnet; i Henhold til sine tidligere Udtalelser slutter Flertallet sig til dette Forslag, men tror dog, ligesom ifjor, at burde gaa et Skridt videre i samme Retning og ligeledes foreslaa oversført til Søværnet den Del af Fæstningsartilleriet, der æntes anvendt paa de nuværende Søforter, som i Forbindelse med Søminer, flydende Forter og Kanonbaade formentlig bør være et uadskilligt Led af Søforsvaret under fælles Kommando og Ansvar. Hertil formener man, at der vil anvendes 1 Bataillon Fæstningsartilleri, hvortil aarlig indkaldes 300 Mand. Naar Krigsministeren desuden iaar har foreslaaet Fæstningsartilleriet yderligere forøget med 1 Linie- og 1 Forstærkningsbataillon, antager man, at dette Forslag står i Forbindelse med den tilfugtede Landbefæstning om Kjøbenhavn, og kan derfor ikke tiltræde Forslaget. Til de af Flertallet foreslaaede Befæstningsanlæg vil 1 Linie- og 1 Forstærkningsbataillon Fæstningsartilleri formentlig være tilstrækkelig.

§ 6 og ny § 7.

Efterat Regjeringsforslaget iaar har gjenoptaget Bestemmelsen om, at Afdelingernes Garnisonssteder ordnes ved Lov, skal man hertil bemærke, at det vilde være ønskeligt, om Garnisonsstederne endelig bleve fastsatte ved nærværende Lov, hvad man ikke antager kunde volde uoverkommelige Vanskeligheder, naar man ellers blev enig om Lovens Principer. I alt Fald maa man sætte Pris paa den Bestemmelse, der forbeholder Lovgivningen disse Forholds endelige Ordning, som forsørigt maa blive noget forandret paa Grund af, at Regimentsinddelingen medfører, at 3 Batailloner maa sammendrages i hver Garnison. Forsaavidt som det maatte være paatænkt i noget væsentligt Omfang at drage Garnisonerne bort fra Sjælland, kan man ikke tilraade en saadan Ordning; thi om det end maatte blive nødvendigt ved en udbrydende Krig at samle den største Del af Søeren paa Sjælland, saa indser man ikke, at det vil

være lettere at oversføre det indkaldte Mandskab fra Sjælland; naar dets Befalingsmænd befinde sig paa Sjælland, end naar de ere i Sjælland og saaledes kunne lede Mobiliseringen.

I en ny § 7 foreslaas at optage en udtrykkeleg Bemyndigelse for Administrationen til at inddele Landet i Regimentskredse og efter Fornødenhed atter at omlægge disse.

§ 7

omhandler Mandstabets Udskrivning. Flertallet er i denne Henseende gaaet ud fra, at der til hver Afdeling skulde udskrives saameget Mandskab, at Krigsstyrken omtrent kunde tilveiebringes ved 4 Mergange. For de særlige Omstændigheder maatte kunne begrunde nogen Afvigelse fra dette Forhold, hvorfor Flertallet ikke tør sige, hvorvidt man ved de angivne Tal nøiagtig vil kunne opnaa det anførte Formaal. Naar man for Fodfolkets Vedkommende gaar ud fra en Rekrutstyrke af 6,000 Mand, ville disse blive fordelte paa 21 Batailloner med 286 Mand til hver; naar Defrementet anslaaes til 36 Mand, vilde 4 Mergange tilveiebringe en Krigsstyrke paa 1,000 Mand. Man tør imidlertid neppe paaregne en saa stor Udskrivningsmasse for Fodfolket, navnlig naar Søværnet kræver en stærkere Tilgang; for hver 100 Mand, der overføres til Søværnet, vil Bataillonernes Krigsstyrke i 4 Merganges Mandstab nedfattes med ca. 20 Mand.

Flertallet har endvæder ikke kunnet tiltræde Forslaget om at udtage Mandstab til Train- og Hestepassertjenesten af de til egentlig Krigstjeneste Udskrevne. Ved den Maade, hvorpaa man ved Sessjonerne aarlig betegner en overordentlig stor Mængde Værnepligtige som udnyttede til egentlig Krigstjeneste, ofte som det synes af meget ringe Mergager, er man paaveie til at omgaa den almindelige Værnepligt saaledes, at der let fremkaldes berettiget Uvillie, og dæmme vilde stige, dersom man i endnu videre Omfang end hidtil fritog Militærarbejdere for Indkaldelse. Flertallet kan ikke antage det for ugjærligt at tilveiebringe de fornødne Trainkudstse og Hestepassere af Militærarbejdernes Klasse. Forsørigt vil neppe engang det foreslaaede (nugjældende) Antal af Hestepassere være nødvendigt, naar Flertallets øvrige Forslag vedtages. Desuden foreslaar man at indkalde 20 Militærarbejdere pr. Regiment til Tjeneste om Vinteren ved Munderingslamrene, naar Vintertjenesten for Mandstabet opgives.

§§ 8—17.

Flertallet har troet at burde opgive det tidligere fremsatte Forslag at lade Indkaldelsen til